

ΓΙΑΤΙ ΚΑΙ ΕΩΣ
ΙΔΡΥΘΗΚΕ
Η ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΑΔΕΛΦΟΤΗΣ
ΜΕΛΙΤΑΙΑΣ - ΔΕΣΜΟΚΟΥ

Δ. ΧΟΝΔΡΟΠΡΙΖΟΥ

Είναι καλοκαίρι 1933. Ἡ γεωργικὴ παραγωγή εἶναι ἐξαιρετικὴ.

Στὰ μπακάλικα τοῦ χωριοῦ τοιχοκολλιέται ἓνα μεσημέρι διακήρυξη τοῦ Ὀργανισμοῦ Διαχειρίσεως Ἐκκλησιαστικῆς Περιουσίας " Ο.Δ.Ε.Π. " ποῦ ἐκτίθεται σέ Πλειστηριασμό ἡ ἀκίνητη κτηματικὴ περιουσία τῆς Ἱερᾶς Μονῆς " Ἁγία Τριάς " Μελιταίας.

Κειμένη ἐντὸς τῆς περιοχῆς τῆς Κοινότητος Μελιταίας.

Οἱ κάτοικοι τοῦ χωριοῦ ξαφνιάζονται.

Σχολιάζουν ποικιλοτρόπως τὴν πούληση τῆς Μοναστηριακῆς περιουσίας.

Τὴ σχολιάζουν δέ καί δυσμενῶς, γιὰτὶ ὅλη αὐτὴ τὴν ἀκίνητη περιουσία, δύο φήφους τὴν εἶχαν, ἀγοράσει οἱ παπποῦδες τους, ὅταν

ἀγόρασαν τήν περιφέρειαν τοῦ χωριοῦ, μέ
 χρήματα δικὰ τους καί τήν πρόσφεραν στό
 Μοναστήρι, γιά συντήρησή του.

Ἐπειδή θεωροῦσαν τήν Ἁγία Τριάδα
 προστάτριά τους.

Ὅσο πλησιάζει ἡ μέρα τῆς δημοπρασίας
 τόσο τά σχόλια κί οἱ συζητήσεις παίρνουν
 ζωηρότητα καί σοβαρότητα.

Ἐξί κάτοικοι ἔκαμαν ομάδα, ἐνδιαφερό
 μενοι ν' ἀγοράσουν τά κτήματα.

Ὅλοι οἱ κάτοικοι τοῦ χωριοῦ θρησκοί,
 ἐπιθυμοῦν τά κτήματα αὐτά, προσφορά τῶν
 προγόνων τους, νά μένουν στό Μοναστήρι.

Πρότειναν, ν' ἀγοραστοῦν καί πάλι γιά
 λογαριασμό τῆς Ἁγίας Τριάδας.

Ἡ συζήτηση εἶναι καθημερινή.

Δέν εὔρισκαν ὅμως, τρόπο συγκέντρωσης
 τῶν χρημάτων, γιὰτί, δέν εἶχαν καμμιά μετα
 ξύ τους ἐ μ π ι σ τ ω σ ῦ ν η.

Καθόλου δέ σκέφτηκαν, ὅτι, ὁ Ο.Δ.Ε.Π. μή μπορῶντας νά τά ἐκμεταλλευθῆ, θά τά ξαναπουλοῦσε.

Ἄλλοι πρότειναν, νά μήν παρουσιασθῆ κανένας πλειοδότης ἀπ' τοὺς κατοίκους Με-λιταίας, ὁπότε ἀναγκαστικά, θά ἔμειναν τά χωράφια ἀπούλητα.

Ἡ πρόταση ἔγινε καί πρὸς τὴν ομάδα τῶν ἔξι, ἡ ὁποία καί συμφώνησε.

Ἀνακούφιση παρουσιάστηκε, μέ τὴ λύση αὐτῆ. Ἐπειτα ὅμως, ἀπ' ὠριμότερη σκέψη, ἡ πρόταση ἀπορρίφθηκε.

Διότι, θά μπορούσε, νά παρουσιαστοῦν ξένοι πλειοδότες, ἢ βλάχοι σκηνίτες καί νά καρπωθοῦν αὐτοῖς τά ὀφέλη ἀπ' τὴν ἀγορά που εἶναι πολὺ μεγάλη.

Ἀκόμα, ἂν ἦσαν βλάχοι, θά ἔμπαζαν καί τά κοπάδια τους ἀπὸ γιδοπρόβατα, στὴν περιφέρεια τοῦ χωριοῦ, κί αὐτό θά

ἦταν τελεία καταστροφή,
γιὰ τὴν ντόπια κτηνοτροφία.

"Ἐτσι πέρασε ὁ καιρός, κί ἔφτασε ἡ μέρα τῆς δημοπρασίας, χωρίς νά παρθῆ καμμία ἀπόφαση.

Ἡ ομάδα τῶν ἔξι ἀπέστειλε στή Λαμία τό Δ. Τσοῦτσο καί πλειοδότησε γιά λογαριασμό της.

Ἡ προσφορά ἦταν χαμηλή καί πολύ πολύ συμφέρουσα.

Κανένας ἄλλος πλειοδότης δέν παρουσιάστηκε.

Τὴν ἐπομένη μέρα, μόλις μαθεύτηκε ἡ χαμηλή προσφορά, συγκροτήθηκε κί ἄλλη ομάδα ὑπό τόν Παναγιώτη Κουβέλη, μέ σκοπό νά κάμη ἀντιπροσφορά.

Ἐδῶ οἱ κάτοικοι βλέπουν, νά χάνεται κάθε ἐλπίδα τους, ν' ἀγοραστοῦν τά χωράφια, γιά τὴν Ἀγία Τριάδα.

Συγκέντρώ εις μια σύζητησις εις ξανθολου-
θοῦν, νά γίνωνται καθημερινά, ιδίως μετα
ξύ τῶν γεροντοτέρων. Κατέληξαν δέ, στήν
ἐξῆς πρότασι, πρὸς τοὺς ἐνδιαφερομένους
ἀγοραστῆς.

Πρῶτα, νά ὑποσχεθῆ ὁ Ψοῦτσος, ὅτι ἀ-
γοράζει τὰ χωράφια, μὲ ὑπόδειξι τοῦ χωρι-
οῦ, γιὰ λογαριασμὸ τοῦ Μοναστηριοῦ.

Δευτέρα, ὕστ ερα ἀπ' τὴν ὑπόσχεσι τοῦ
Ψοῦτσου, ἡ δεύτερη ὁμάδα νά παραιτηθῆ
τῆς ἀντιπροσφορᾶς.

Σ' αὐτὰ συμφώνησαν ὅλοι οἱ κάτοικοι.

Τὸ ζήτημα ὁμως δέ λύθηκε.

Περιεπλάκη περισσότερο. Ὅπως ἀναφέρε-
ται παραπάνω, στή δυσκολία τῆς συγκέντρω-
σις τῶν χρημάτων, στὸν κίνδυνον ν' ἀγοραστ-
θοῦν τὰ χωράφια γιὰ τὸ Μοναστήρι, καί νά
ξαναπουληθοῦν ἀπ' τὸν Ο.Δ.Ε.Π., προστίθε-
ται καί ἡ καλὴ θέλησι τοῦ Ψοῦτσου.

φεία, ὁ Ξουῦσος δεσμεύεται ἀπέναντι τοῦ κοριοῦ μέ ὑπόσχεση.....

"ἔχει ὁμως δεσμευθῆ κί ἀπέναντι τῆς ὀμάδας του.

"Ἔτσι δημιουργεῖται καινούριο πρόβλημα.

'Αν δέν συγιεντρῶθουν τά χρήματα, ποιός θά πάρη τά κτήματα;

Συσιέφε ις καί κόντρα συσιέφεις καί συγιεντρῶσεις συνεχίζονται. "Ἐνα βράδου καὶ ὄσ ο ὑποφαινόμενος περνοῦσε ἀπ' τήν πλατεῖα, μιὰ παρέ α, πού συσιέπτετο κάτω ἀπ' τήν αἰωνόβιο Μουριά, πού βρίσκειται στό βορειοανατολικό μέρος τῆς πλατείας, μέ κάλεσε κοντά της καί μοῦ εἶπε.

Θέλουμε, νά μᾶς βοηθήσης, νά συγιεντρῶσουμε τά χρήματα, ν' ἀγοράσουμε τά χωράφια γιά τό Μοναστήρι.

Τούς εἶπα, τέτοια ἀγορά δέ στένει, οὔτε λογική εἶναι.

Ἐμεῖς θ' ἀγοράζουμε καί θά προσφέρου-
με, κί οἱ καλόγεροι (τό Ο.Δ.Ε.Π.) θά τά
Ξαναπουλοῦν.

Θέλετε νά τ' ἀγοράσομε
με γιά τό Σχολεῖο;
Εἶμαι προθυμότατος.

Ο Χ Ι , ἀπάντησαν ὅλοι μ' ἓνα στόμα.

Θέλετε νά τ' ἀγοράσο-
με γιά τό Σχολεῖο καί
τήν Κοινοτότητα;

Ο Χ Ι , ἀπάντησαν καί πάλι.

"Θέλουμε , νά τ' ἀγοράσομε γιά τό Μο-
ναστήρι, ὅπως ἔκαμαν κί οἱ παπποῦδες μας"

Τότε, ἐγώ δέν ἀνακατεύουμε.

Τούς καληνύχτισα κί ἔφυγα.

Ἀπ' τή στιγμή αὐτή ἄρχισε, ν' ἀπασχο-
λεῖ κί ἐμένα τό ζήτημα τῆς ἀγορᾶς τῶν χω-
ραφιῶν σοβάρᾶ.

Ἄλλά, πρός τή λύση Σχολεῖο Κοινοτότητα.

"Ετυχε τίς μέρες έκαΐνες, νά συνεδριάσῃ στή Μελιταία τό περιοδεῦον Δικαστήριο. Τό μεσημέρι αὐτῆς τῆς ἡμέρας, έφίλεφα στό σπίτι μου τό δικηγόρο Γιωργο Δημητρούλια. Τοῦ έθεσα τό θέμα τῆς ἀγορᾶς τῶν χωραφιῶν.

'Απέκρουσε κί αὐτός τήν ἀγορά γιά τό Μοναστήρι, ὡς παράλογο. "Έκρινε καλή τήν ιδέα, ν'ἀγοραστοῦν γιά τό Σχολεῖο καί τήν Κοινότητα.

"Όταν, ὅμως τοῦ εἶπα τήν ἀπόλυτη ἄρνηση, ὅλων τῶν κατοίκων, π α ρ α ξ ε ν ε ὑ-
τ η κ ε.

Συζητήσαμε τό θέμα ἀρκετά καί σοβαρά, ἀπ' ὅλες τίς πλευρές του. Τοῦ εἶπα, πῶς ἡ περιουσία αὐτή εἶναι πολύ μεγάλη καί προσοδοφόρος, καί κάτι πρέπει, νά γίνη.

Μέ συμβούλευσε, νά κάμουμε ἕνα σωματεῖο, μέ σκοπό, ν'ἀγοράσουμε τά κτήματα καί τά ἔσοδέ'τους, νά διατίθενται, ὅπου

ὅ' ἀποφασίζῃ ἢ συνέλευση τῶν μελῶν του.

(Στό Σχολεῖο, στό Μοναστήρι, στήν Κοι-
νότητα ἢ ὅπου ἄλλοῦ θέλουν).

Ἄ ν ἄ σ α ν α.

Βρέθημε ἡ σωστή λύση.

Δύσαμε καί τ' ὄνομα τοῦ Σωματείου.

" ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΑΔΕΛΦΟΤΗΣ

ΜΕΛΙΤΑΙΑΣ - ΔΟΜΟΚΟΥ. "

Γιά τή λειτουργία τοῦ σωματείου, εἶπε
χρειάζεται καταστατικό, πού πρέπει, νά ἐγ-
κριθῇ ἀπ' τό Πρωτοδικεῖο.

Τή σύνταξη τοῦ Καταστατικοῦ καί τήν
ἐνέργεια, γιά τήν ἔγκρισή του, ἀνέλαβε, νά
κάμῃ ὁ ἴδιος δωρεάν.

Χ α ρ ο ὕ μ ε ν ο ς γιά τήν λύση,
βγήμα ἀπ' τό σπίτι μου, κί ἄρχισα, στήν
ἀπογευματινή τοῦ Δικαστηρίου συνεδρίαση,
νά πλησιάζω ἕναν ἕναν κί ἰδιαιτέρως, ὅ-
ποιον εὔρισκα ἀπ' τοὺς ἰσχυροτέρους

παράγοντες του χωριού, (λέω έναν, έναν, γιατί είχα τό φόβο της αντίδρασης) και τούς έλεγα, τή λύση που βρέθηκε.

Δέ συνάντησα άρνηση από κανένα. Έδωσα έντολή στό δικηγόρο, νά συντάξει τό καταστατικό κι ότι άλλο χρειάζεται.

Τό βράδυ τής ίδιας ήμέρας άνακοίνωσα στους συγκεντρωθέντες κατοίκους, τή λύση που βρέθηκε.

Τους δήλωσα δέ, ότι άναλαμβάνω και τή συγκέντρωση τών χρημάτων.

Άπ'τους περισσότερους έγινε ευχαρίστως δεκτή ή λύση αυτή.

Τους έντυπωσίασε ή όνομασία του Σωματείου. Μά κανέναν δέν έφερε και τήν παραμικρή αντίρρηση.

Έκλέξαμε τήν ίδρυτική Έπιτροπή, ή όποία κάλεσε Γενική Συνέλευση, μέ θέμα τήν έγκριση του καταστατικού.

Ἡ Συνέλευση ἔγινε, τό Καταστατικό ἐγκρίθηκε, κί ὑπογράφηκε, καί τό παραδώσαμε στό δικηγόρο γιά τά παραπέρα.

Ἀπ' τήν ἡμέρα αὐτή, τέλος Ὀθινοπώρου 1933 τό Σωματεῖο λειτουργεῖ ἐπισήμως.

Κί ἀπό δῶ καί πέρα ἀρχίζουν οἱ ἀγῶνες, γιά τήν ἐπιτυχία τῶν σκοπῶν τῆς Ἀδελφότητος. Οἱ δυσκολίες καί τά ἐμπόδια εἶναι πολλά.

Πρώτη δυσκολία ἡ ἐξεύρεση τῶν χρημάτων τῆς προκαταβολῆς.

Τό ποσό περνάει τίς τριανταδύο χιλιάδες " 32.000 " δραχμές.

Προτάθηκε, κί ἔγινε δεκτό, νά προσφέρῃ κάθε οἰκογένεια ἀπό τετρακόσιες " 400 " δραχμές.

Ἄρχισε ἡ εἴσπραξις τους. Προσφεραν ἐξηνταδύο οἰκογένειες.

- Οί : 1) Στέφανος Ζυγούρης 2) Νικόλαος Ευδε
ρός 3) 'Ιωάννης Μπέλλος 4) Γεώργιος Γιουβά
νης 5) Γεώργιος Καραστάθης 6) Ρίζος Πρωτό-
γερος 7) Βαρβάρα Τζουβάρα 8) Δημήτριος
Γιουβάνης 9) Βασίλειος Γιαννέλος 10) 'Αθα
νάσιος 'Αλεξανδρής 11) 'Ιωάννης Χονδρορ-
ρτζος 12) Σταμούλης Χονδρορρτζος 13) Ρίζος
Χονδρορτζος 14) Τριαντάφυλλος Κατσούδας
15) 'Ιωάννης χρ. Τσιώτας 16) Νικόλαος Τσι
ώτας 17) Κώστας Ε. Παππᾶς 18) Χριστ. Ν.Μα
ντούκας 19) 'Ιωάννης Ν. Μαντζούκας 20) 'Α
πόστολος Β. Μαντζούκας 21) 'Αθανάσιος Τσι-
κρᾶς 22) Χρόνης Χρόνης 23) 'Απόστολος Χρό
νης 24) Δημήτριος Τζιάλλας 25) Γεώργιος
Πρωτόγερος 26) Θέκλα Κατσιμέντζᾶ 27) Δημή
τριος Χ. Τζουβάρας 28) 'Αθανάσιος Χ. Τζου
βάρας 29) Γεώργιος Σκάρλας 30) 'Αθανάσιος
Ι. Καλαμάρας 31) Φανής Γιουβάνης 32) Δημή
τριος Τσοῦτσος 33) 'Ηλίας Τσοῦτσος 34) Λεω-

νίδας Σκάρλας 35) Στάθης Γιουβάνης 36) Βασίλειος Ι. Σταυρογιάννης 37) Χρῖστος Ι. Σταυρογιάννης 38) Χρῖστος Λάμπρου Σταυρογιάννης 39) Νικόλαος Λάμπρου Σταυρογιάννης 40) Δημήτριος Χονδρορρῖζος 41) Δημήτριος Κουμπούρας 42) Ἀθανάσιος Γ. Σάλτας 43) Βάϊος Γιαννέλος 44) Εὐάγγελος Καραπέτσας 45) Τριαντάφυλλος Καλαμάρας. 46) Ἀθανάσιος Ι. Ἀκρῖβος 47) Νικόλαος Δημ. Μαντζούκας 48) Ἰωάννης Κατσιμέντζας. 49) Κώστας Κουρ αβάνας 50) Εὐαγγελή Ι. Τσοῦτσου 51) Ἀθανάσιος Γ. Τσοῦτσος 52) Ἀθανάσιος Π. Τζουβαρας 53) Ἀθανάσιος Κ. Χρόνης.

Καί ἀπό διακόσιες " 200 " δραχμές Οἱ:

54) Γεώργιος Εὐθ. Τσοῦτσος 55) Ἰωάννης Μπούρδας 56) Χρῖστος Κουτσοῦκος 57) Ἀθανάσιος Θωμᾶ Ἀκρῖβος 58) Βάϊος Μαντζούκας 59) Ἀνδρέας Κ. Κουμπούρας 60) Κων/νος

Χρ. Τζουβάρας 61) 'Αθανάσιος Γ. Τσιώτας
62) Γεώργιος Ε. Παππᾶς κί ὁ Εὐάγγελος Πα
παρρῆζος.

Κί ἀπότομα χωρίς κανένα λόγο, σταμά-
τησε κάθε ἄλλη προσφορά.

Πάγωσε τό θρησκευτικό συναίσθημα τῶν
ὑπολοίπων οἰκογενειῶν.

Γιατί; Δέν μπόρεσε κανένας, νά ἐξη-
γήση.

"Αρχισε ἕνας ψίθυρος, γιά παταγώδη
ἀποτυχία τοῦ Σωματείου.

" Δέν εἶμαστέ ἐμεῖς
γιά τέτοια πράματα ἔλε-
γαν".

Τό γεγονός τόσο ξαφνικό καί ἀναπάντε-
χο, συγκίνησε καί καταθροῦβησε πολλούς,
καί κυρίως τούς γεροντοτέρους.

"Ἐνα ἀπόγευμα μερικοί συζητοῦσαν τό
θέμα κάτω ἀπ'τῆ Μουριά.

“Όταν τούς είδα, κατέβηκα άπ’τό σπίτι μου καί πῆγα κοντά τους.

“Όλοι τους ἦσαν μουδιασμένοι, καταστενοχωρημένοι, καί άπελπισμένοι.

Μοῦ ζήτησαν τή γνώμη μου περί τοῦ πρακτέου.

Ἄ π ά ν τ α σ α.

“ Τά χωράφια θά τ’άγοράσουμε ”.

“ Μέ τί θά τ’άγοράσουμε;

Δέ βλέπεις τί γίνεται; Κανένας δέν πληρώνει ”.

Τί γίνεται, καί γιατί γίνεται αυτό, δέν ξέρω.

Ξέρω ὅμως, πώς θά βροῦμε τά ὑπόλοιπα χρήματα, πού μᾶς χρειάζονται σήμερα.

Ἡ άγωνία τους κορυφώθηκε.

Κί ὅλοι μέ περιτριγύρισαν, περιμένο—ντας τήν άπάντησή μου, κοιτάζοντάς με στό στόμα.

Ἄργά Ἄργά ἔβγαλα ἀπ' τὴν τσέπη μου
τὸ πορτοφόλι, καὶ ἀπ' αὐτὸ ἔβγαλα ἓνα χιλιά-
ρικο.

Σήκωσα τὸ χέρι μου, καὶ εἶπα.

" Πά. Ὅλοι, ὅσοι εἶμαστε ἐδῶ, θά δώσου
με στὸ Σωματεῖο ἀπὸ ἓνα χιλιάρικο δανε κιά".

" Καταθέτω πρῶτος ἐγώ".

Ὅλοι ἔμειναν μ' ἀνοιχτὸ τὸ στόμα, τσι
μουδιά δὲν ἀκούστηκε.

Ὅσοι ἀπ' αὐτοὺς εἶχαν μαζί τους χρήμα-
τα, κατέθεσαν καὶ αὐτοὶ τὸ χιλιάρικο, καὶ
οἱ ἄλλοι ἀργότερα.

Κατέθεσαν τὸ χιλιάρικο οἱ:

- 1) Δημήτριος Χονδρορρῆζος
- 2) Δημήτριος
Τζιβάλλας
- 3) Ἰωάννης Μπούρδας
- 4) Τρεαντά-
φυλλος Κατσούδας
- 5) Σταμούλης Χονδρορρῆζος
- 6) Κώστας Χονδρορρῆζος
- 7) Ἰωάννης Ἀθ. Κρό-
νης
- 8) Χρῖστος Κουτσοῦκος
- 9) Στάθης Γιου-
βάνης.
- 10) Γεώργιος Εὔθ. Τσοῦτσος
- 11) Γεώ

ργιος Γιουβάνης 12) Γεώργιος Καρασπράθης
13) Ρίζος Πρωτόγερος 14) Βασίλειος Γιαν-
νέλος 15) 'Αθανάσιος Ι. Καλαμάρας 16) Θεο-
φάνης Γιουβάνης 17) Δημήτριος Τσοῦτσος
καί 18) Τριαντάφυλλος Καλαμάρας.

"Ετσι μαζεύτηκαν τὰ χρήματα πού χρειά-
ζονταν, καί παραδόθηκαν στόν Δ. Τσοῦτσο.

'Ο ὁποῖος πῆγε τήν καθωρισμένη μέρα
στή Λαμία, κατέθεσε τήν προκαταβολή καί
τὰ ἔξοδα στήν 'Εθνική Τράπεζα καί συνέταξε
στό Συμβολαιογραφεῖο τοῦ Δημ. Δημολιούλια
τό ὑπ' ἀριθμ. 22323 τῆς 5ης. 'Ιανουαρίου
1934 συμβόλαιο,, ἀγαραπουλησίας, στό ὄνομά
του, γιατί αὐτός ἦταν ὁ πλειοδότης.

'Απ' τήν ἡμέρα αὐτή τή διαχείριση τῶν
χωραφιῶν ἀνέλαβε ἡ 'Αδελφότητα κί ἐνοικί-
ασε αὐτά.

"Ομως, δέν τελείωσαν τὰ βάσανα, οἱ πε-
ριπέτειες καί οἱ κίνδυνος.

Τό φθινόπωρο 1934 ὁ ὑποφαινόμενος ἀρρώστησα βαρειά, κί ὄλο τό χειμῶνα κλείστηκα στό σπίτι μου.

Στίς καλύβες τῶν μανδριῶν πού εἶναι τό κοινοβούλιο τοῦ χωριοῦ τό χειμῶνα, ἀκούστηκαν καί πάλι ψίθυροι περί ἀποτυχίας τῆς 'Αδελφότητας καί χαμοῦ τοῦ χιλιάριου.

Μία κίνηση μελετημέ νη, κί ὀργανωμένη, μπορῶ, νά πῶ, ἀρχίζει, γιά νά περισώσει τάχα τό χιλιάριο.

Καί γιά νά πετύχη στό σκοπό της (πού δέν εἶναι ἄλλος, ἀπ' τήν ὀπωσδήποτε ἀποτυχία τῆς 'Αδελφότητας), διαλαλεῖ, πώς δέν ξέχασε καί τό τετρακοσιάρι τῶν δωρητῶν.

Γιά νά προστατεύση λοιπόν, δανειστές καί δωρητές, προτείνει τή μοιρασιά τῶν χωραφιῶν, ἀνάλογα μέ τό ποσό τῆς δωρεᾶς καί δανεισμοῦ ἐκάστου.

Οἱ ψίθυροι αὐτοί ἔφτασαν κί ὡς ἐμένα.

Είναι άνοιξη 1935, είναι μία ηλιόλουστη μέρα. Κατέβηκα άπ'τό σπίτι μου κι έκαμα λίγες βόλτες στην πλατεία.

Στό τουράκι που είναι στόν τοίχο του Τράντα, κάθονται και συζητούν ο Δημήτριος Τζιάλλας κι ο Μήτρος Κουμπούρας.

Άπ'τίς χειρονομίες τους καταλαβαίνω, πώς κάτι τό σοβαρό κι ένδιαφέρον είναι τό θέμα.

Τούς πλησίασα και τούς καλημέρισα. Μ'έκαμαν χωρο και κάθισα ανάμεσά τους.

Κανένα νέο; τούς ρώτησα. Τί τά λέτε;

"Νά. ρέ Μήτσο λέμε για τά χωράφια του Μοναστηριού, θά χάσουμε και τά λεφτά μας. Λέμε νά τά μοιράσουμε".

Άπάντησε ο Μήτρος Κουμπούρας.

Χωρίς νά πω κουβέντα, σηκώθημα κι έφυγα τούς άφησα νά τά λένε.

"Ομως μπήκαν φύλλοι στ'αυτίξ μου." Ολη

τὴν ἡμέρα δέν ἠσύχασα καθόλου.

Βλέπω τὴν ἀντίδραση, νά κάμη, ὅ,τι
μπορεῖ καί δέν μπορεῖ, γιά τὴν ἀποτυχία
τῆς Ἀδελφότητος.

Ἔστερα ἀπό μέρες πῆγα στό σπίτι τοῦ
Τζιάλλα.

Συζητήσαμε τό θέμα τῆς μοιρασιᾶς, καί
διεπίστωσα, ὅτι ὑπάρχει τέτοιο θέμα, συζη-
τεῖται καί προοδεύει.

Ἦρθε τό καλοκαίρι, ἔγινε ὁ θερισμός
τελείωσε καί ὁ ἄλωνισμός. Ἡ Ἀδελφότητα
ἄρχισε νά μαζεύη τὰ ἐνοίκια τῶν χωραφιῶν

Παρουσιάστηκαν δύστροποι ἐνοικιαστές

Ἄλλοι δέ, παρέδωσαν σιτάρι κακῆς ποι-
ότητας (μᾶλλον σκύβαλα παρέδωσαν).

Εἶναι ἡ πρώτη φανερὴ ἐκδήλωση τῆς ἀν-
τίδρασης.

Ἡ συζήτηση γιά τὴ μοιρασιᾶ συνεχίζε-
ται.

Γ ν ω ρ ί ζ ο ν τ α ς τήν ἐκ συστήμα-
τος ἀντίδραση μερικῶν κατοίκων, σέ κάθε κα-
λό καί προοδευτικό κοινό ζήτημα.

Τήν ἱκανότητά τους, νά βρίσκουν συμπα-
ραστάτες στίς ἐνέργειές τους.

Τή δύναμή τους, νά καθιστοῦν ἄλλους ἀ-
διάφορους γιά τά κοινά ζητήματα.

"Ἐ χ ο ν τ α ς ὑπ' ὄψη μου, τό ἀδίστα-
κτο πεῖσμα τῶν ἀντιδραστικῶν αὐτῶν κατοί-
κων, σέ ἄλλη ἐποχή, τήν ἐποχή τῆς ἀνέργειας
τοῦ διδασκῆτοῦ τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου
1929 - 1930.

Πού ἀρνήθησαν, νά προσφέρουν τήν ὑπο-
χρεωτική προσωπική τους ἐργασία.

Πού ἀπείλησαν ἐμέσως τά μέλη τῆς διδα-
κτηριακῆς Ἐπιτροπῆς Κώστα Χονδρορρῆζο καί
Χρῆστο Κατσούδα.

Πού ἀποπειράθηκαν, νά κάψουν τήν ἀχυ-
ρώνα τοῦ Γιάννη Μπούρδα, ταμῖα τῆς αὐτῆς

Ἐπιτροπῆς.

Ποῦ ἀντέδρασαν στήν εἴσπραξη τοῦ ὑποχρεωτικοῦ ἑράνου.

Καί ποῦ τέλος, ἔβαλαν φωτιά καί μᾶς ἔκαψαν τό πουρνάρι, ποῦ εἴχαμε ἔτοιμο γιά τό ἀσβεστοκάμινο.

Σ υ ν α ι σ θ α ν ὄ μ ε ν ο ς τοὺς κινδύνους καί τήν καταστροφή τῆς Ἀδελφότητας, θεώρησα καθήκον κί ἱεράν ὑποχρέωσή μου, νά ἐπέμβω, καί ν' ἀντιδράσω στήν κίνηση τῆς μοιρασιᾶς τῶν χωραφιῶν, ἀποτελεσματικά.

Κάλεσα τόν Τσοῦτσο, ποῦ ἦταν τότε καί πρόεδρος τῆς Ἀδελφότητας στό σπίτι μου.

Τοῦ ζήτησα πληροφορίες γιά τίς εἰσπράξεις.

Μοῦ εἶπε κί αὐτός γιά τοὺς δύστροπους ἐνοικιαστές καί τήν κακή ποιότητα τοῦ παραδοθέντος σιταριοῦ.

Καί πρόσθεσε, δέ θά συγκεντρωθῇ τό πο-

σό τῆς δόσης.

Τόν ρώτησα γιά τίς διαδόσεις περί μοιρασιᾶς τῶν χωραφιῶν.

"Ναί, ἀπάντησε, μ' ἔκαναν κουβέντα.

"Ὅ,τι θέλουν ἄς κάμουν. Ἐγώ θέλω, νά ξεμπλέξω ἀπ' αὐτή τήν ὑπόθεση, γιὰτί ἔμπλεξα ἄσχημα".

Τόν ρώτησα, γιὰτί παρατήθηκες ἀπ' τήν ἀγορά τῶν χωραφιῶν;

"Γιὰ νά τά πάρη ἡ Ἀδελφότης, γιὰ κοινωνικούς σκοπούς".

Τότε, θά δεχθῆς τή μοιρασιά;

Κί ἐγώ τοῦ εἶπα, ἀνακατεύτηκα στήν ὑπόθεση αὐτή, γιὰ τούς κοινωνικούς καί πολιτιστικούς σκοπούς τῆς Ἀδελφότητος καί τήν συντήρησιν τῆς Ἀγίας Τριάδας.

"Ἔτσι, διαφυλάττουμε καί τήν παρακαταθήκη τῶν παππούδων μας, πού εἶχαν προσφέρει τά χωράφια αὐτά στό Μοναστήρι, γιὰ τήν συντήρησή του.

Ἐν λοιπόν, γιά τόν ἄλφα ἢ βῆτα λόγο, ἡ Ἀδελφότητα δέν ἀνταποκριθῆ στίς ὑποχρεώσεις της, τά χωράφια ἀνήκουν δικαιοματικά σέ σένα, καί μόνο σέ σέ να καί τήν παρέα σου.

Τό πολύ πολύ νά πάρετε καί τόν Κουβέλη.

Ἀπό ποῦ, ὡς πού, ἐμεῖς οἱ ἄλλοι ἀποκτησαμε δικαίωμα ἐπί τῆς ἀγορᾶς τῶν χωραφιῶν; Κάλεσε τήν παρέα σου, κάμετε λογαριασμό (τά βιβλία τά ἔχεις στά χέρια σου) καί νά ἐπιστρέψετε, σ' ἓνα ἕκαστο δωρητή καί δανειστή τά λεφτά του.

Μήν πιάνεσαι κορόϊδο.

Τό θέμα εἶναι ξεκάθαρα.

Ἡ ἡ Ἀδελφότητα, ἡ ἐσύ μέ τήν παρέα σου.

Ὁ Τσοῦτσος ἔφυγε, χωρίς ν' ἀπαντήση.

Τό τί ὅμως εἰπώθηκε μεταξύ μας, τό κοιωνιολόγησε.

Σκοπίμως τό ἐπιβεβαίωσα κί ἐγώ.

Ἡ εἴδηση αὐτή τράνταξε τούς πάντες.

Ἐσωσωματειανοὺς καί ἔξωσωματειανοὺς.

Τά μέλη τῆς Ἀδελφότητος κατέλαβε ἀνη-
συχία, ἀγανάκτηση καί δυσπιστία, γιά τήν
καλή θέληση τοῦ Τσοῦτσου.

Τό Διοικητικό Συμβούλιο τῆς Ἀδελφότη-
τος ἀμέσως, ἔλαβε πιεστικά μέτρα κατά τῶν
δυστροπούντων ἐνοικιαστῶν, συγκέντρωσε τό
ποσό τῆς δόσης καί τό κατέθεσε στήν Τράπε-
ζα.

Τό σχέδιό μου πέτυχε.

Γιά τή μοιρασιά δέ γίνεται λόγος πιά.

Τώρα, παντοῦ κί ἀπ' ὄλους συζητεῖται ἡ
ἐκκενροδότητα Τσοῦτσου. Μήπως ὁ Τσοῦτσος
ἀνακαλέση τήν ὑπόσχεσή του καί κρατήση
τά χωράφια γιά λογαριασμό του;

Κί ἀκιδύονται κατάρες κί ἀπειλές,
κρυφά καί φανερά ἐνάντια τοῦ Τσοῦτσου,

κί ἐπιικήσεις, πρὸς τὴν Ἁγία Τριάδα, νά τόν τιμωρήση, ἂν τυχόν κάμη ἓνα τέτοιο κακό.

(Ἐδῶ ὀφείλω, νά δηλώσω, καί νά τονί-
σω, ὅτι ἀπό μέρους τοῦ Τσουῦτσου οὐδέποτε
ἐκδηλώθηκε, κί ἡ παραμικρή διάθεση, ἀθέτη-
σης τῆς ὑπόσχεσῆς του).

Ἄκόμα συζητεῖται καί τοῦτο.

Ἄν συμβῆ κανένα ἀπρόοπτο καί ξαφνικό
στόν Τσουῦτσο θάνατος, τί θ' ἀπογίνουν τά
χωράφια;

Αὐτές οἱ σκέψεις ἔκαμαν πολλούς, νά
ἐνδιαφερθοῦν περισσότερο, γιά τὴν τύχη τῶν
χωραφιῶν.

Μιά εἶναι ἡ λύση.

Νά ξεχρεωθοῦν τά χωράφια τό γρηγορό-
τερο καί νά γίνῃ ἡ μεταβίβασή τους στήν
Ἄδελφότητα.

Ἐξέλεξαν στό Διοικητικό Συμβούλιο

τῆς Ἀδελφότητος πρόσωπα ἱκανά, δραστήρια καί τίμια.

Ἔλαβαν μέτρα κατά τῶν δυστροπούντων ἐνοικιαστῶν. Ἐπίσης καί γιά τήν ποιότητα τοῦ παραδοθησομένου εἴδους.

Τό φθινόπωρα 1936 ὁ ὑποφαινόμενος ἐγκαταστάθηκε μόνον στήν Λαμία, κί ἔπαυσα, νά ἔχω ἄμεση ἐπαφή κί ἐπικοινωνία μέ τήν Ἀδελφότητα.

Δέν ἔπαυσε, ὅμως καί τό ἐνδιαφέρον μου γι'αυτή. Πάντα ζητοῦσα καί ζητῶ πληροφορίες.

Ἡ διαχείριση στοῦ Σωματείου ἐξακολούθησε ὁμαλά καί χωρίς προσκῶματα.

Τά χωράφια ξεχρεώθηκαν.

Καί τήν 27 Μαΐου 1940, ἦρθαν στή Λαμία ὁ Ἀνδρέας Κουμπούρας πρόεδρος τῆς Ἀδελφότητος κί ὁ Ἀπόστολος Πρωτόγερος, ἐξουσιοδοτημένοι ἀπ' τήν Ἀδελφότητα κί ὁ Δημήτρι-

ος Τσουῦτσος καί συντάχθηκε στό συμβολαιο-
γραφεῖον Ἀθανασίου Διαμαντῆ τό ὑπ' ἀρίθμ.
297 τῆς 27ης. Μαΐου 1940 συμβόλαιο ἀγορα-
πουλησίας.

Ἀπ' τήν ἡμέρα αὐτή ἡ Ἀδελφότητα ἀπο-
κτᾶ καί τήν κυριότητα τῶν χωραφιῶν.

Μέ τήν συμβολαιογραφική αὐτή πράξη
ἐπετεύχθηκε ὁ πρῶτος σκοπός τῆς Ἀδελφότη-
τας.

Ἡ ἀγορά τῶν χωραφιῶν

Καί πῆρε τέλος ἕνας ἀγῶνας, πού ἄρχι-
σε μέ καλές καί χριστιανικές διαθέσεις,
ἀλλά στό δρόμο του συνάντησε δυσκολίες,
ἐμπόδια, φουρτοῦνες, πού παρ' ὀλίγο νά
στοιχίσουν τήν ἐπαίσχυντο ἀποτυχία του.

Ἕνας ἀγῶνας πού κράτησε ἐπτά ὀλό-
κληρα χρόνια, σέ ἀγωνία καί ἀναταραχή
ὅλο τό χωριό.

Προσωπικά αἰσθάνθηκα μεγάλη χαρά,

ἀνακούφιση, κί ἐκανοποίηση ἰδιαίτερη, γιατί εἶδα, τούς ἀγῶνες μου, τούς μόχθους μου τούς πόνους μου, κί ὅλες τίς προσπάθειές μου, γιά τήν ἐπίτευξη τοῦ σκοποῦ αὐτοῦ, ν' ἀποδίδουν τούς καρπούς των.

Ἐπίσης κί ἐμπρός ἡ Ἀδελφότητα ἀνεμπόδιστα κί ἀνενόχλητα, μέ τήν μεγάλη καί προσοδοφόρο περιουσία, μπορεῖ, νά ἐπιδοθῇ ~~ἐ~~ στήν πραγματοποίηση καί τοῦ δευτέρου σκοποῦ της, τοῦ κοινωνικοῦ, τοῦ πολιτιστικοῦ καί τῆς συντήρησης τῆς Ἀγίας Τριάδας. ~~Α~~

Ἐπὶ τῆς ἐποχῆς 1940, ἡ κατοχή, ἀκολούθησε ἡ ἀνώμαλη μετά τήν ἀπελευθέρωση καὶ κατάσταση κί ὁ ἐκπατρισμός.

Στό διάστημα αὐτό συνέβησαν στή διαχείριση τῆς Ἀδελφότητας, ἀ τ α σ θ α λ ἰ ε ς καί πολλές ἀνωμαλίες, πού ἔφτασαν κί ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων.

Τί κακό πρᾶμα.

Εἰ θλιβερό κατάντημα.

Πᾶμε, ν' ἐγιάσουμε καί ξεπαγιάζουμε.

Συνιστῶ τακτικό καί αὐστηρό ἔλεγχο.

Ὅχι μόνον πρὸς ἀποφυγὴν ἐπισημίων ἀνωμαλιῶν, ἀλλὰ περισσότερο, γιὰ νὰ μὴν εἶναι ἡ Ἀδελφότητα αἰτία, νὰ παρανομίσουν τὰ μέλη της, καί νὰ ξεφύγουν ἀπὸ τὸ σωστό δρόμο.

Ἡ προσφυγὴ στὸν Εἰσαγγελέα δέν εἶναι λύση, καί μάλιστα γιὰ τὴ Χριστιανικὴ Ἀδελφότητα, εἶναι ἔσχατη ἀνάγκη.

Σκοπὸς τῆς Ἀδελφότητας εἶναι νὰ δημιουργήσῃ **χ α ρ α κ τ ῆ ρ ε ς** καλοῦς, ἠθικοῦς, τίμιους καί δραστήριους, πρὸς ἐξυπηρέτηση τοῦ κοινωνικοῦ συνόλου.

Παρ' ὅλα αὐτὰ ὑπῆρξαν καί καλοὶ διαχειριστές καὶ ἔγιναν τὰ ἑξῆς.

Κατασκευὴ τοῦ γεφυριοῦ ἐπὶ τοῦ λάκκου στὴ θέση πηγᾶδι.

Περὶφραξὴ τοῦ Σχολεῖου μέτρα.....

Ἐνίσχυση τοῦ Σχολείου πολλάκις καί ποικιλοτρόπως μέ βιβλία καί ἄλλα.

Παραχώρησῃ οἰκοπέδου ἐντός τῆς Μελιταίας πρός ἀνέγερση κτιρίου τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σταθμοῦ χωροφυλακῆς Μελιταίας μέτρα .....

Ἀπό τοῦ ἔτους 1961 - 1971 μέ τήν προτροπή καί ὑπόδειξη τοῦ διδασκάλου Δ. Τζιβάλλα, μέλους τῆς Ἀδελφότητας, ἐξελέγησαν στό Διοικητικό Συμβούλιο τῆς Ἀδελφότητας πρόσωπα δραστήρια καί τίμια πού ἐργάστηκαν μέ ὄρεξη, γιά τοὺς σκοπούς τῆς Ἀδελφότητας καί ἐπέτυχαν τὰ παρακάτω.

Καλή Διοίκηση.

Χρηστή διαχείριση τῆς περιουσίας τῆς Ἀδελφότητας.

Ἀξιοπρεπῆ συντήρηση τοῦ Μοναστηριοῦ
Καταδάφιση τῶν παλαιῶν ἐρειπωμένων
κελλίων,

καθάρισμα τοῦ χώρου ἀπ' τὰ ἐρείπια, ἰσοπέδωση αὐτοῦ καὶ περίφραξή του, διὰ τοῦ χου καὶ δικτυωτοῦ σύρματος μέτρα.....

Διαρρύθμιση τοῦ λόφου Γολγοθᾶ καὶ ἐξωραϊσμός αὐτοῦ μέ παραστάσεις τῆς Γέννησης καὶ Σταύρωσης τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Διάνοιξη δρόμου γύρω-γύρω τῆς περιοχῆς τοῦ Μοναστηριοῦ μέτρα.....

Μεταφορὰ τῆς παλαιᾶς πηγῆς (βρύσης) καὶ διαπλάτυνση τῆς πλατείας.

Διάνοιξη δρόμου ἀπό πλατείας εἰς λόφο Γολγοθᾶ μέτρα.....

Διάνοιξη δρόμου ἀπό Μελιταίας εἰς Μοναστήρι μέτρα.....

Ἀνέγερση νοτίως τοῦ Μοναστηριοῦ οἰκῆματος ἔνδεκα κελλίων διαστάσεων....

Δενδροφυτεύση τοῦ χωραφιοῦ Δυτικῶς τοῦ Μοναστηριοῦ μέ καρυδιές στρέμματα..

Παραχώρηση τοῦ χωραφιοῦ Τρανη Λόκα

Βορείως τοῦ Μοναστηριοῦ στή Δασική Ὑπηρεσία πρὸς ἀναδάσωση στρέμματα.....

Ἐνίσχυση τοῦ Ἱεροῦ ναοῦ τοῦ Ἀγίου Πικολάου, γιὰ τὴν ἀγορὰ μεγαφώνων.

Κατασκευὴ τσιμεντοδρόμου ἐντὸς τῆς Μελιταίας, ἀπὸ πλατείας εἰς Ἀστυνομικὸ Σταθμὸ χωροφυλακῆς μέτρα.....

Κατασκευὴ ἑτέρου τσιμεντοδρόμου ἀπὸ πλατείας εἰς στάση λεωφορίων μέτρα.....

Τὰ ὅσα ἔγιναν στή δεκαετία αὐτὴ 1961-1971, δέν εἶναι λίγα, εἶναι πολλά, πάρα πολλά.

Οὔτε ἔγιναν χωρὶς κόπους καὶ μόχθους

Τὸ σπουδαιότερο ὅμως ἀπ' ὅλα εἶναι, ἡ ἐξακρίβωση τῶν πραγματικῶν τακτικῶν ἐσόδων τῆς Ἀδελφότητας.

Ἡ δεκαετία αὐτὴ θά μείνη ἓνα παράδειγμα, γιὰ τὶς κατοπινές Διοικήσεις τῆς Ἀδελφότητας, ἓνα παράδειγμα πρὸς μίμηση.

Πόσο καλή, πόσο όρθή, πόσο σωστή, πόσο χρήσιμη και πόσο ώφέλιμη, είναι ή ίδρυση τής 'Αδελφότητας, φαίνεται άπ'τά όσα έγιναν ώς σήμερα.

"Ας έξαιολογήσουμε, νά προσφέρουμε τς υπηρεσίες μας, είλικρινά και τίμια και χρηστή διαχείριση στην 'Αδελφότητα και τό μέλλον, θά καταδείξη, πόσα μπορούμε, νά επιτύχουμε *αυτόμα*.

Οι άρξάμενες άρχαιολογικές άνασκαφές τό 1971, στό χωράφι Τρανή Λάικα και ποϋ άπ'τήν πρώτη στιγμή άπενάλυψαν, στη θέση 'Αλώνι ναό του 'Ασκληπιού, είναι σημάδι, πώς, ό τόπος αυτός μπορεί, νά σκεπάζη, κατ'ά τήν ιστορία και τήν παράδοση και πολύ σπουδαιότερα εύρήματα.

"Ας τό εύχηθοϋμε.

Και τότε όλοκληρος ή περιοχή αυτή, μαζί μέ τό Μοναστήρι, που κι αυτό είναι "

Ένα ιστορικό μνημείο, έλπίζω, ν' αξιοποιηθῆ καί τουριστικῶς, πρὸς τὸ συμφέρον τοῦ κοινωνικοῦ συνόλου.

Μέ τὰ ὅσα γράφω, πιστεύω, πῶς κάτι προσφέρω ἀκόμα στήν 'Αδελφότητα καί τήν ἱστορία της.

Τέλος οἱ ψυχές τῶν προγόνων μας, θά χαίρουνται καί θ' ἀγαλλιοῦν, πού κί οἱ ἀπόγονοί τους, ἔβαλαν κι αὐτοί κατά δύναμη τόν ὄβολό τους, κί ἀξιοποιήθηκε ἡ τόσο μεγάλη, γενναία καί προσοδοφόρος προσφορά τους, ὄχι μόνον γιά τή συντήρηση τῆς 'Αγίας Τριάδας, ἀλλά καί γιά τὸ καλό τοῦ κοινωνικοῦ συνόλου.

Αἰγάλεω - Ἀττικῆς, Ἰανουάριος 1972

Κωνσταντῆνος Δημήτριος